

Bł. Matka Teresa z Kalkuty

Autor: sylka1989 - 05/06/2011 22:46

MAMA TERESA

Matka Teresa - właściwie Agnes Gonxha Bojaxhiu - urodziła się 26 sierpnia 1910 r. w Skopje (dziś Macedonia) w rodzinie albańskiej. Została ochrzczona następnego dnia i ten dzień obchodziła później jako swoje urodziny. Mając 18 lat wstąpiła do irlandzkiego zgromadzenia loretańek i wyjechała do Indii. W 1937 złożyła śluby wieczyste, przyjmując imię Teresa. W 1946, podczas pobytu w Indiach zetknęła się z wielką biedą w Kalkucie i wówczas postanowiła założyć nowy instytut zakonny, który zająłby się opieką nad najuboższymi. W 1948 r., po 20 latach życia zakonnego, postanowiła opuścić mury klasztorne. Chciała pomagać biednym i umierającym w slumsach Kalkuty. Przez dwa lata oczekiwała na decyzję władz kościelnych, by w 1950 r. móc założyć własne Zgromadzenie Misjonarek Miłości i zamienić habit na sari - tradycyjny strój hinduski. 7 października 1949 nowe zgromadzenie zostało zatwierdzone przez arcybiskupa Kalkuty Ferdinanda Periera na prawie diecezjalnym. Po odbyciu nowicjatu 12 pierwszych sióstr złożyło pierwszą profesję zakonną 12 kwietnia 1953, a założycielka profesję wieczystą jako Misjonarka Miłości. 1 lutego 1965 zgromadzenie otrzymało zatwierdzenie przez Stolicę Apostolską. Misjonarki miłości prowadzą w Indiach i na całym świecie sierocińce, domy dla chorych i umierających.

W ciągu długiego życia Matka Teresa przemierzała niezmordowanie cały świat, zakładając placówki swej wspólnoty zakonnej i pomagając na różne sposoby najuboższym i najbardziej potrzebującym. W 1963 założyła męską wspólnotę czynną Braci Misjonarzy Miłości. W 1968 papież Paweł VI poprosił Matkę Teresę o przysłanie sióstr z jej zgromadzenia do Rzymu do opieki nad biedakami. W 1976 Matka Teresa utworzyła wspólnotę kontemplacyjną dla sióstr i braci.

Otrzymała wiele nagród i odznaczeń międzynarodowych, m.in. Pokojową Nagrodę Nobla w 1979. Dzięki temu wiele krajów otworzyło drzwi dla sióstr. Na wniosek włoskich dzieci została Kawalerem Orderu Uśmiechu (1996).

Obecnie w ponad 560 domach w 130 krajach pracuje prawie 5 tys. sióstr. Gałąź męska zgromadzenia liczy ok. 500 członków w 20 krajach. W Polsce zgromadzenie jest obecne od 1983 r. Strojem zakonnym sióstr jest białe sari z niebieskimi paskami na obrzeżach.

Matka Teresa zmarła na zawał serca w domu macierzystym swego zgromadzenia w Kalkucie 5 września 1997 r. w opinii świętości. Jej pogrzeb w dniu 13 września 1997, decyzją władz Indii, miał charakter należny osobom o najwyższej randze w państwie.

Na prośbę wielu osób i organizacji Jan Paweł II już w 1999 r., a więc zaledwie w 2 lata po jej śmierci wydał zgodę na oficjalne rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego, chociaż przepisy kościelne wymagają minimum 5 lat na podjęcie takich działań. Proces ten na szczeblu diecezjalnym zakończono już w 2001

r. Beatyfikacji Matki Teresy dokonał w ramach obchodów 25-lecia swojego pontyfikatu Jan Paweł II dnia 19 października 2003 r.

ŻYCIE MATKI TERESY...

Życie Matki Teresy z Kalkuty Matka Teresa z Kalkuty (1910-1997) - katolicka siostra zakonna, prowadząca w Indiach działalność humanitarną. Od 2003 błogosławiona. Urodziła się w 1910 roku w Skopje (obecnie Macedonia) jako Agnes GonxhaBojaxhiu. Z pochodzenia była Albanką. Już w wieku 12 lat poczuła powołanie do służby zakonnej. Sześć lat później wstąpiła do zakonu sióstr loretańek w Irlandii, przyjmując imię zakonne Teresa. Swój nowicjat odbywała w Indiach. Tam od 1929 pracowała w katolickiej szkole dla dziewcząt w Kalkucie, której została później dyrektorką. W 1946 miała usłyszeć wezwanie od Boga, by pomagać biednym i opuszczonym. W 1948 przybrała charakterystyczne białe sari z niebieskim obrzeżeniem. Za zgodą papieża Piusa XII wychodzi na ulice Kalkuty pomagać trędowatym, umierającym i porzuconym dzieciom. W 1950 zakłada zgromadzenie sióstr misjonarek miłości, które prowadzą w Indiach i na całym świecie sierocińce, domy dla chorych i umierających. W 1979 zaswoją pracę Matka Teresa otrzymuje Pokojową Nagrodę Nobla. Matka Teresa umiera na zawał serca 5 września 1997 w Kalkucie. Już w niecałe 2 lata po jej śmierci papież Jan Paweł II uznaje, że za jej wstawiennictwem dokonał się pierwszy cud (uzdrowienie chorego na raka żołądka) i rozpoczyna jej proces beatyfikacyjny. Pomimo wątpliwości związanych z tym uzdrowieniem i pojawiających się głosów, że Matka Teresa powinna zostać ogłoszona świętą już za swoją niezwykłą działalność za życia, zostaje ona beatyfikowana 19 października 2003. Jeszcze nigdy w historii chrześcijaństwa nikt nie został wyniesiony na ołtarze tak szybko, bo zaledwie 6 lat po swojej śmierci. Matka Teresa zmarła, na skutek choroby serca, 5 września, mając 87 lat. Była założycielką zakonu Sióstr Miłosierdzia, z pierwszą bazą w Kalkucie (Indie). Uznanie przyniosła jej bezinteresowna praca z potrzebującymi - stała się jedną z najbardziej szanowanych kobiet w świecie, a w 1979 roku otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla. Wówczas wszystkie otrzymane nagrody pieniądze przeznaczyła dla biednych, wspierając swoje centra. W 1990 do Misjonarek Miłosierdzia należało już ponad 3000 zakonnic, a centra działały w 25 krajach. Urodziła się jako Ganxhe AgnesBojaxhin w 1910 w Skopje, w Jugosławii, obecnie w Macedonii. W wieku 18 lat zdecydowała, że zostanie zakonnicą i wyjechała do Dublina (Irlandia), gdzie dołączyła do zakonu Sióstr Loretańek. Po prawierocznej nauce w klasztorze, opuściła go, aby przyłączyć się do zgromadzenia Loretańek w Darjeeling (Indie). W 1929 roku, matkę Teresę skierowano, aby prowadziła zajęcia z geografii w Wyższej Szkole St. Mary's dla dziewcząt w Kalkucie, na południe od Darjeeling. Ulice Kalkuty były pełne żebraków, trędowatych, bezdomnych i niechcianych dzieci, które opuszczone umierały na ulicach lub w pojemnikach na śmieci. Po powrocie do Darjeeling w 1946, matka Teresa zrezygnowała ze swojej pozycji w szkole St. Mary's, aby opiekować się potrzebującymi w slumsach. Otrzymawszy zgodę od swojego arcybiskupa, rozpoczęła pracę. Początkowo skupiła swoje wysiłki na bezdomnych dzieciach z ulic, ucząc ich czytać i dbać o siebie. W 1949 roku dołączyła do niej pierwsza młoda dziewczyna. Wiele dziewcząt, które wstąpiły do zakonu, było dawnymi studentkami z St. Mary's. Od każdej nowicjuszek wymagano poświęcenia swojego życia dla służby biednym, bez akceptowania w zamian materialnej nagrody. Jej zakon otrzymał zgodę od oficjalnych władz Kalkuty do użytkowania opuszczonej hinduskiej świątyni, w której założyła Dom Czystego Serca dla umierających. Przyprawiała z ulic umierających Hindusów i otrzymywali oni tam opiekę. W latach 50-tych, rozpoczęła pomoc dla ofiar trądu. Indyjski rząd podarował zakonnicom 34-akrową działkę koło miasta Asansol, gdzie założono kolonię dla trędowatych Shanti Nagar (Miasto Pokoju). W latach 60-tych, centra

pomocy trędowatym, niewidomym, niepełnosprawnym, starym i umierającym oraz dymy dla opuszczonych dzieci otwarto w wielu miejscach na świecie. Matka Teresa przyjeżdżała do Polski kilkakrotnie z okazji ślubów zakonnych siostr ze swojego zgromadzenia. W czasie ostatniego, kilkudniowego pobytu w naszym kraju na przełomie maja i czerwca 1995 r., na spotkaniu z warszawskimi studentami, tłumaczyła cel pracy Misjonarek Miłości. Szczególną misją zgromadzenia jest praca nad zbawieniem i uświęceniem najuboższych z ubogich na całym świecie. Ostatni list-przesłanie matki Teresy do Polaków dotyczące problemu aborcji skierowane zostało 24 września ubiegłego roku, gdy w polskim parlamencie zapadały decyzje naten temat. W Polsce zgromadzenie to pracuje od 1983 r. Do zgromadzenia Misjonarek Miłości należy ponad 50 Polek, z czego w Polsce przebywa mniej niż 10. Mają dziś w naszym kraju pięć placówek: w Zaborowie pod Warszawą, dwie w Warszawie, w Katowicach i Szczecinie. We wszystkich tych placówkach, zgodnie ze swoim powołaniem służenia najuboższym z ubogich, siostry przyjmują najbardziej opuszczonych i chorych. Na przykład w domu przy Poborzańskiej w Warszawie na stałe mieszka około 10 potrzebujących, a dziennie z pomocy siostr korzysta ok. 50 ubogich.

=====